

FYLKESMANNEN I SØR - TRØNDELAG MILJØVERNDELINGEN

RAPPORT 8 1988

VERNEPLAN IV FOR VASSDRAG

GJENNOMGANG AV VERDIER

NORDDALSELVA

- FISK
- KART OG DATA
- NATURVERN, FRILUFTSLIV
- VANN, AVLØP, RENOVASJON
- VILT
- VASSDRAGSFORVALTNING

TRONDHEIM SEPTEMBER 1988

FORORD

På oppdrag fra Direktoratet for naturforvaltning har Fylkesmannens miljøvernnavdeling frambrakt opplysninger om 4 vassdrag medtatt i Verneplan I og II. Dette har vært gjort som del av det forberedende arbeidet til Verneplan IV. De vassdrag som har vært vurdert er:

- Grytelva i Hitra (II 8)
- Grytdalselva i Snillfjord (121)
- Oldenvassdraget i Bjugn (II 11)
- Norddalselva i Åfjord (129)

Miljøvernnavdelingen har hatt det faglige ansvar for å utarbeide rapport for fagfeltene naturvern, friluftsliv, vilt og ferskvannsfisk. Opplysninger om disse forhold er samlet sammen med en generell beskrivelse av inngrep og plansituasjonen i områdene.

Rapporten er sammenstilt av vassdragsforvalter Jan Habberstad. Bidragsytere i miljøvernnavdelingen har vært:

- Arve Fredriksen, generell beskrivelse
- Ingar Korsen, fisk
- Ole Ketil Bøkseth, vilt
- Harald Høydal, naturvern/friluftsliv

Når det gjelder geologiske forhold har Gleny Foslie ved plan- og næringsavdelingen i Sør-Trøndelag fylkeskommune vært engasjert.

Det er foretatt befaringer i samtlige vassdrag.

Jan Habberstad
Vassdragsforvalter

INNHOILDSFORTEGNELSE

1.0	MATERIALE	side	1
1.1	REGISTRERING OG BEFARINGER	"	1
1.2	BENYTTET LITTERATUR	"	1
2.0	NATURGRUNNLAG	"	2
2.1	BELIGGENHET	"	2
2.2	LANDSKAP	"	3
2.3	KLIMA	"	3
2.4	GEOLOGI	"	4
2.5	HYDROLOGI	"	6
2.6	BOTANIKK	"	7
2.7	DYRELIV	"	8
2.8	FISK	"	9
3.0	TEKNISKE INNGREP/PLANSITUASJONER	"	10
3.1	TEKNISKE INNGREP	"	10
3.2	PLANSITUASJONEN	"	11
4.0	VERDIVURDERING	"	12
4.1	NATURVERN	"	12
4.2	FRILUFTSLIV	"	13
4.3	VILT	"	14
4.4	FISK	"	14
	SKISSE OVER NEDBØRFELTET	"	15

1.0 MATERIALE

1.1 REGISTRERING OG BEFARINGER

Det har vært foretatt befaringer til vassdraget.

Spesielle registreringer har vært foretatt av fosser og stryk i vassdraget. Her er tatt fotos og videoopptak i forbindelse med utarbeidelse av Rapport 10/87 "Fosser og stryk - Forprosjekt" fra fylkesmannens miljøvernavdeling. Registreringene av fosser og stryk er lagt inn på en egen database i miljøvernavdelingen.

Vannkvaliteten er registrert.

1.2 BENYTTET LITTERATUR

- Kommuneplan for Åfjord.
- Cappelen bil- og turistkart Møre og Trøndelag.
- Vernekart, Fylkesmannen i Sør-Trøndelag 1981.
- Statens kartverk, M 711 kartblad 1622 IV Åfjord og 1623 III Roan.
- EDNA - fylkesvise register over verneverdige naturområder.
- Økonomisk kartverk.
- "Hydrografisk kart over det sydlige Norge", Vassdragsdirektoratet hydrologiske avdeling.
- Det Norske Meteorologiske Institutt "Nedbørnormaler" og "Temperaturnormaler". Nedbør- og temperaturdata for utvalgte stasjoner.
- Statistisk Søntralbyrå, statistikk fra landbrukstellinga 1979.

2.0 NATURGRUNNLAG

2.1 BELIGGENHET

Norrdalselva hører til region 39b: "Kystskogregionen. Fosen-Brønnøytyna" og 35h: "Fjellregionen i søndre del av fjellkjeden. Trøndelags fjellområde". Vassdraget ligger i Åfjord kommune, med Øjugn, Rissa og Roan i Sør-Trøndelag, samt Namdalseid og Verran i Nord-Trøndelag som nabokommuner.

Norrdalselva følger Norddalen fra Momyra ved kommunegrensa mellom Roan og Åfjord til Åfjorden i Sør-Trøndelag fylke. Elva har sitt utspring i Momyrvatnet og Momyrtjøna; får følge av Svoltena, Tuvvasselva og Nittaelva før den møter Stordalselva ved munningen i kommunesenteret Årnes.

Riksveg 715 "Nord-Fosenvegen" følger hele hovedvassdraget. Dette er en gjennomgangsveg som knytter Nord-Fosen til de store befolkningskonsentrasjonene og gjennomfartsårene i Nord- og Sør-Trøndelag.

Området er dekket i økonomisk kartverk blad CKN 139142 og topografisk kart (M 711) blad 1622 IV Åfjord og 1623 III Roan. Naturvern-, friluft- og viltområder er gjengitt i Vernekart utgitt av Fylkesmannen i Sør-Trøndelag 1981. Berggrunnskart og kvartargeologisk kart utgitt av NGU dekker området med bladene Trondheim og Namsos.

Norrdalselva har et nedbørsfelt på 145 km^2 , og lengden fra Momyrvatnet til Årnes er 35 km.

En finner omlag 23 km^2 myrareal og 5 km^2 sjøer i vassdraget. Av 29 km^2 skogbruksareal har 1 km^2 høy bonitet, 10 km^2 middels høy bonitet, 8 km^2 lav bonitet, mens det resterende areal er angitt uten spesiell bonitet. Bare en liten andel, 700 dekar, er løvskog. Antall gårdsbruk i området er omtrent 30, og jordbruksareal i drift er omtrent 3300 dekar. Anslagsvis 32 km^2 ligger over 300 m o.h., og har lite vegetasjon.

2.2 LANDSKAP

Norrdalen er en v-formet strøkdal utviklet langs berggrunnens hovedstrøkplan, og løper SV-NØ. Norrdalselva drenerer hele denne dalen, og en rekke tverrdaler normalt på hoveddalføret. I enkelte partier er dalbunnen bred, med myrflater eller jordbruksmark. Fra sjøen ved dalmunningen stiger landskapet jevnt oppover mot fjellterrenget mot NØ, hvor det i øvre del av Norrdalen ligger store terrengdekkende myrer. Fjellandskapet nordøstover fra Momyr er åpent og bølgende.

Myrkomplekset er en meget godt utviklet terrengdekkende myr som hvelver seg over en kolle (drumline) i landskapet. På toppen av kollen er det ombrotof myr med tydelige eroderte dreneringsdrag som fortsetter ned mot Musdalsbekken, Norrdalselva og Tjørna.

Høydene øst for dalen står fra 200 moh. i søndre del til over 500 moh. mot nord hvor høydepartiene har et lavalpint preg. For øvrig er terrenget kupert med noen vatn og myrpartier. Vest for dalen er landskapet preget av heier og runde åser, oppdelt av flere store vatn. Høydene stiger her fra Imsafjellat i sør på 230 moh. til Storliheia på 465 moh.

2.3 KLIMA

Vassdraget har et maritimt, varmtemperert regnklima med kjølige somre og milde vintre; maritimitetsgraden er 60-80 %.

Normal årsnedbør varierer fra 1300 mm i nedre del til over 2000 mm i øvre del av vassdraget. Det er vanligvis mest nedbør i september-oktober og minst i månedene mai-juli.

Temperaturmålinger fra Vallersund og Buholmsråsa fyr indikerer en årsmiddeltemperatur på 6⁰ C, månedsmiddeltemperatur på -1 til 14⁰ C i nedre del og -3 til 12⁰ C i øvre del av vassdraget. Ekstremverdiene varierer langs vassdraget, men minimumstemperatur under -20⁰ C og maksimumstemperatur over 25⁰ C forekommer hvert år.

2.4 GEOLOGI

Geologisk litteratur/kart fra området:

- Berggrunnsgeologi: Kartblad Roan 1:50.000 (under trykking)
Kartblad Trondheim 1:250.000 med
beskrivelse, Wolff, NGU nr. 353 (1979)
- Kvartærgeologi: Fylkeskart Sør-Trøndelag 1:250.000, Reite
(under trykking)
Kvartærgeologisk verneverdige områder i
Midt-Norge, Sollie og Sørbel, Rapport MD
T.524, (1981).
Grusregisteret for Åfjord kommune, NGU
rapp. nr. 86.080, Wolden.

Berggrunneologisk beskrivelse:

Bergartene i området er sterkt omdannede sedimenter og vulkanske bergarter av prekambrisk alder (fra jordens urtid). De opptrer nå som glimmerskifre og gneisbergarter av varierende utseende og sammenstning. Strøkkretningen er den samme som dominerer alle bergarter i ytre strøk i Midt-Norge, - NNØ - SSV. Bergartene opptrer delvis som rygger i denne retningen. Bergartsgrensene følger også i store trekk denne strøkkretningen.

Langs elveleiet er det glimmergneis.

Denne er omgitt av diorittisk, ofte migmatittisk, gneis og utenfor her igjen migmatittisk gneis med granittisk til granodiorittisk sammensetning.

Geomorfologi

Landskapet er preget av strukturene i berggrunnen. Daler og vassdrag følger stort sett strøkkretningen og berggrunnens tverrsprekkeretning som er mer eller mindre loddrett på strøkkretningen.

Dette preger også Norddalselva som renner i en dal parallell med bergartens strøkkretning, mot SV og derfor også bare i én bergartstype. En del sideelver renner i tverrsprekkedalene.

Kvartærgeologi

Området var nediset under siste istid. Den dominerende isbevegelsesretningen i området var mot nordvest, med bare få avvik fra denne retningen.

Rester etter denne tida ser man i de mektige moreneavsetningene på Momyra avsatt som en rekke store og velformede drumliner tett inntil hverandre med lengdeakse mot nordvest, parallelt med isens bevegelsesretning.

Området ble isfritt for ca. 11.000 år siden. Det hadde vært sterkt nedpresset på grunn av istyngden slik at havet sto ca. 150 m høyere enn i dag.

Dette førte til at de nedre deler av elveleiet var dekt av hav etter at isen smeltet bort. Her ble det avsatt marine sedimenter.

En periode sto isen stille ved Børmark. Smeltevannet avsatte da en stor mengde sand og grus her (glasifluvial avsetning).

Området er ellers preget av bart fjell eller et meget tynt morenedekke.

Forekomsten ved Børmark er registrert i grusregisteret, og det er et massetak her.

Verneverdige områder og forekomster:

En av drumlinene på Momyra er vernet gjennom verneplan for myrer.

Utover disse drumlinene er det ikke kjent geologiske forekomster eller områder som synes å ha spesielt stor verdi i naturvernsammenheng.

2.5 HYDROLOGI

Gjennomsnittlig vassføring i Norddalselva er beregnet til $7 \text{ m}^3/\text{s}$. Vassdragsdirektoratet har ikke vassføringsmålinger i vassdraget, og nærmeste vannmerke er Krinsvatn i Stjørnavassdraget. Største og minste vassføring i et middelår estimert på grunnlag av disse målinger er henholdsvis $76 \text{ m}^3/\text{s}$ og $0,3 \text{ m}^3/\text{s}$.

Sjøene utgjør 3 % og myrene omlag 13 % av arealet i nedbørsfeltet. Bærdalsvatnet, Krokvatnet, Laksevatnet og Nittavatnet har en overflate på 0,7 til $1,2 \text{ km}^2$, mens de øvrige vatna er opp til $0,3 \text{ km}^2$ store.

Norddalselva har en rekke sideelver og -bekker, hvor de viktigste er (fra vest mot øst): Spelbekken, Sagelva, Stokkslåttdammen, Sæterbekken, Holabekken, Bjørbuelva, Svartdalsbekken, Buktabekken, Nittaelva, Vassbekken, Kvennhusbekken, Finnelva, Laksbekken, Groftengbekken, Trolldalsbekken, Tuvvasselva, Sørskardbekken, Granskardbekken, Krokvasselva, Svolteneå, Storlibekken, Langglenna, Røyrbekken, Litlbekken, Tjønnbekken, Musdalsbekken og Perengbekken.

Utpregede strykpartier eller fosser i hovedvassdraget finnes ved Mikkelmomyr, Struphølen, Skifteshølen, Sagelva, Fossholet, Tørrisenget, Stavesfossan og Markhølen.

2.6 VEGETASJON

Bare for en begrenset del av nedslagsfeltet foreligger det materiale fra tidligere gjennomførte vegetasjonsundersøkelser. Egne befaringer er ikke gjennomført.

I boka "Naturgeografisk regioninndeling av Norden" sorterer området under Møre og Trøndelags kystskogsregion. Terrengdekkende myr er et typisk trekk for området, men man finner også alm-hassellier på lune sydvendte lokaliteter.

Berggrunnen utgjøres vesentlig av lite metamorfe kambrosilur-bergarter. I dalbunnen dominerer biotittskifer, mens fjellryggene er dannet av gneis. Berggrunnen gir generelt dårlig grunnlag for planteliv, men enkelte kalkforekomster gir lokalt en rik og interessant flora.

Øverst i nedslagsfeltet finner vi store arealer med myrkarakter. Myrkomplekset er en usedvanlig velutviklet terrengmyr som hvelver seg over to koller i landskapet. På toppen av kollene er det ombrotrof myr med tydelige dreneringsdråg som fortsetter ned i de minerotrofe delene i komplekset. Disse minerotrofe delene omfatter fattige bakkemyrer med intermediær eller rik myrvegetasjon. De få flekkene med rikmyr i området har innslag av arter som stjernemose, breiull og gulstarr. Lengst i nord er det en høgstarrsump dominert av elvesnelle og flaskestarr.

Ved Norddalselva like vest for Mølnessætran er det ei lita sørvendt almeli. Feltsjiktet har typiske høgstauder som tyrihjelmskjold, mjødukt, storklokke og turt. Her vokser også junkerbregne, storrap og skogsalat. Almeforekomster finner en også i lia ved Mikkelmo.

Blåbær-småbregnegranskog er vel utbredt og dekker store arealer i dalføret. Denne skogen har i tillegg til gran innslag av bjørk, rogn, selje og gråor. I feltsjiktet dominerer blåbær, og ellers er bregnene bjønnekam, fugletelg og hengevang alminnelige. Store deler av granskogen i dalføret er preget av hogst.

På steder med grundt og magert jordsmonn er tresjiktet dominert av furu, ofte med innslag av bjørk.

Fjellfloraen er lite kartlagt. Området er imidlertid en utpost for endel eksklusive fjellarter som hestespreng, snøull, rypestarr, musøre, trefingerurt, blålyng og dverg-gråurt.

2.7 DYRELIV

Momyrvatnet-Momyran er et viktig våtmarksområde for ender og vadefugl. Området Tørresengåsen-Litlheia-Kringlestolen er viktig for storfugl, med flere spillplasser. Samme område samt områdene sørvestover er viktige vinterbeiteområder for elg. Store deler av nedslagsfeltet er gode rypeområder. Det er påvist flere hekkende havørnpar i området, samt hekkende fjellvåk.

I Åfjord ble det felt 96 elg i 1986. Dette tilsier 4.1 elg pr. 10 km² skogsmark (Gjennomsnitt fylket 2.8). 16% av elgvaldene er 1-dyrsvald. 10% av valdene har mer enn 4 dyr. Elgstammen i Åfjord er økende. Hjorten er ingen betydningsfull ressurs i Åfjord og de hjortene som skytes, tas i hovedsak på 1-dyrsvald.

2.8 FISK

Materiale

Vassdraget er rel. godt kjent fra flere befaringer, og fiskeinteressene i vassdraget er godt dokumentert. Grunnlaget for vurderingen kan derfor sies å være godt.

Naturgrunnlag

Hovedvassdraget er lakseførende 15 km, og fisken stopper ved Stoen, en ca. 15 m høy foss. Noe sjørret og smålaks går opp i Laksbekken og videre opp i Laksvatnet.

Det fiskes hovedsakelig laks i vassdraget, og i perioden 1966 - 85 ble det i gjennomsnitt fisket 1540 kg. Årlig oppfisket kavantum varierer mye etter vannføringen; i 1970 ble fangsten oppgitt til 96 kg, mens den i 1975 lå på 4966 kg.

Det selges fiskekort av grunneierne, og Åfjord JFF forvalter kommunens eiendom neders i vassdraget.

Dersom fisken kan føres forbi Stoen, vil en betydelig elvestrekning kunne gi naturlig produksjon av laks og sjørret. I hovedvassdraget vil fisken kunne gå helt opp til Momyra, en strekning på ca. 7 km, og i Soltenåa vil den kunne gå helt opp i Åletjønna, en strekning på ca. 3,5 km regnet fra samløpet med hovedelva. Det foreligger også muligheter for utbygging av Tuvvasselva, noe som kan forlenge lakseførende strekning med ytterligere 5 km.

Vassdragets mange vatn har forøvrig bestander av innlandsørret og røye. De fleste vatna har tette bestander med fisk av middels kvalitet, men en del vatn har fisk av meget god kvalitet, f.eks. Momyrvatnet. En kan generelt si at mulighetene for fiskeutøvelse er meget gode.

Verdivurdering

Vassdraget må betegnes som lite kulturpåvirket, og dets referanseverdi må sies å være stor.

Laksefisket i vassdraget varierer i dag mye, og må betegnes som middels. På sikt må vassdraget likevel sies å ha gode utviklingsmuligheter, med en potensiell lakseførende strekning på ca. 15 km. Sammen med den rike tilgangen på innlandsfiske må både produksjonsverdien og bruksverdien betegnes som betydelig.

3.0 TEKNISKE INNGREP / PLANSITUASJONEN

3.1 TEKNISKE INNGREP

Riksveg 715 går langs hele hovedvassdraget, og er planlagt med fast dekke langs hele strekningen. Sør og øst for nedbørsfeltet går fylkesveg omlag 20 km opp Stordalen. Fra riksveg 723 ved Imsen går det privat veg og kjerreveg opp til Bærdalsvatn ved Nordtjønnå. Ved Årnes går flere veger omkring bebyggelsen. Fra Bærdal går privat veg til Bærdalsvatnet. Fra riksveg 715 ved Nordbuan går veg og kjerreveg opp til Øykli, Austerås og Lauvli vest for og opp langs Svolténåa øst for riksvegen. Ved Momyr går veger opp til gårdene Butli, Brottet og Måmyr, likeledes til Tjørnnes gård ved Momyrtjønn og Persenget gård ved Måmyrvatnet. Kortere gårdsveger tar av fra riksveg 715 flere steder, dessuten kjerreveg til Tørrisenget og Mølslettsetra øst for riksvegen.

Stier går fra Bærdalsvatnet til Fjellheim/Imsetra, fra Litleenget til Nittavatnet, fra Øykli til Nittavatnet, fra Lauvli til Krokvatnet, fra riksveg 715 opp på sørsida av Sæterheia, fra Momyr mot Skjørskardheia, fra Butli mot Kringlestoltjønnå, fra Svolténåa til Brennmarksetra, fra Skogheim i Stordalen til Dyrskardsetra og fra Høgla i Stordalen til Nordlisetra.

Høgspent kraftlinje går fra Storvatnet sør for Norddalen via Stavesengan til Litleenget. El.nett og telenett for øvrig er fremført langs riksvegen i henhold til utvidelsen av denne.

Gårdene i Nittamark-Momyr har felles vannverk med nærmeste grønd i Roan kommune, basert på grunnboring. Området Mølslett-Bærdal har vannforsyning fra Bærdalsvatnet. Avløp oppover Norddalen er basert på septiktank og utslipp til elva.

Ved riksvegen i Børmark og ved elva i Bærdal er det tatt ut mindre grusmengder (ved Bærdal 3-4000 m³).

I Sagelva drives et lite, privat kraftverk. Fire forbygningsinngrep er registrert i vassdraget.

Langs elva ligger omtrent 30 gårdsbruk, og flere av disse har eldre sætrer. Det ligger hytter ved Bærdalsvatnet, Sørtjønnå, Nordtjønnå, Nittavatnet, Tuvvatnet, Krokvatnet, Momyrvatnet, Kringlestoltjønnå, Kvernattjønnå og Laksvatnet. Ved Mølslettsetra/Hyllfloa og Ønenget ligger fiskerbuer. Sør for Momyr gård ligger ei hyttegrønd med 12-15 hytter. I regi av sekretariatet for registrering av faste kulturminner er det registrert 16 bygninger bygd før år 1900.

Noe grøfting og oppdyrking er foretatt på Måmyra.

3.2 PLANSITUASJONEN

For området Årnes/Monstad foreligger soneplan. Arealene øst og vest for elva er regulert til boliger, friområde, offentlig areal, forretning eller industri. Videre oppover er hele Norddalen langs elva område hvor det bare i helt spesielle tilfelle gis dispensasjon fra generalplanvedtekt. Langs denne korridoren ligger gårdsbrukene, samt noen hytter. Vest for Norddalen tillates hyttebygging i henhold til bygningsloven.

Ved Mølsletta har grunneier planlagt utbygging av kafeteria og utleiehytter, men disposisjonsplan er ikke utarbeidet.

Ved Momyr har grunneier planlagt utleiehytter, men prosjektet er ikke påbegynt.

Ved Momyr øst for Momyrstua har kommune og grunneier i fellesskap planlagt parkeringsplass ved riksvegen/Momyrvatnet og vintermerket sti over Momyra til utfartsområde.

Ved Momyrstua er det opparbeidet parkeringsplass for omlag 75 biler. Momyrstua eies av Åfjord Idrettslag og Elvtun Huslag og leies ut til leirskolevirksomhet, til større arrangementer m.v.

I rapporten "Kvartærgeologiske verneverdige områder i Midt-Norge" er drumliner ved Momyrvatnet betegnet som verneverdig område. Også endemorener ved Skorrvatnet er betegnet som verneverdig.

Av Måmyra er 632 dekar vernet som naturreservat i 1986. Formålet med vernet er å bevare en myrtype som er typisk for kystskogregionen, og som er i ferd med å bli sjelden både i Norge og i Europa.

Området Måmyrvatnet med omgivelser er registrert som verneverdig naturområde av Fylkesmannen i Sør-Trøndelag.

Området Momyrheia-Tuvvatnet er et høyt prioritert friluftsområde i fylkesplanen og mye benyttet som turområde.

Planene for Nord-Fosen skytefelt berører nedbørsfeltet.

4.0 VERDIURDERING

4.1 NATURVERN

Norrdalføret har i relativt liten grad vært gjenstand for detaljerte undersøkelser med henblikk på flora og fauna. Det som forefinnes av opplysninger er spredt mellom ulike kilder med varierende grad av informasjonsverdi.

For øverste delen av nedslagsfeltet, i området Momyra - momyrvatnet, har en imidlertid godt dokumenterte landskapskvaliteter.

Momyra naturreservat, vernet i medhold av naturvernloven, omfatter blant annet en av Midt-Norges fineste terrengdekkende myrer, særegne landskapsformer (drumliner), samt et tjern under utvikling til sump/myr. Momyra er vurdert å ha internasjonal verneverdi og er også foreslått vernet i Telmaplanen.

Momyrvatnet har ornitologisk verdi i tillegg til at det er et meget rikt fiskevatn.

Som følge av det særpregede landskapet (drumliner) i denne delen av vassdraget er området også vurdert i verneplan for kvartærgeologi.

Utover det som er nevnt ovenfor er det ikke registrert områder eller lokaliteter som vurderes sikret igjennom vern i medhold av naturvernloven.

Norrdalselva, som er sjørret- og lakseførende ca. 15 kilometer, vurderes å ha gode utviklingsmuligheter som sportsfiskeelv. De mange vatna i området innbyr til et rikt innlandsfiske av ørret og røye.

I området finnes flere truede og sårbare dyrearter av nasjonal og internasjonal verdi. Her finnes gode bestander av elg og hjort, samt til tider betydelige mengde storfugl.

Området har referanseverdi, og dets kvaliteter gjør det aktuelt som typevassdrag for denne kystregionen.

4.2 FRILUFTSLIV

Norrdalselvvassdraget representerer et lett tilgjengelig naturområde, med et fint og variert landskap. Riksvei 715 følger stort sett hele hovedvassdraget fra utløpet ved Årnes til kildene ved Momyrvatnet. Ut fra denne akse på langs av nedbørfelte går det en rekke mindre veier som leder inn i de mer uberørte delene av området.

Lokalitetene Petrusfjellet-Fjellheim, Momyrheia-Tuvvatnet og Indre Stordalen-Momyran er alle registrert i edb-registeret for friluftsområder (FRIDA) som lokalt viktige områder for turgåing og naturopplevelser, såvel sommer som vinter.

I området finnes en rekke fiskerike vann samt et rikt dyreliv. Elg, hjort, skogsfugl og vannfugl i tillegg til flere rovfugarter er blant dyreslagene som kan påtreffes innenfor nedslagsfeltet. Dette er faktorer som er med på å berike folks naturopplevelser både ved turgåing og igjennom utøvelse av jakt og fiske. Norrdalen regnes for å være et av Fosens viktigste områder for elgjakt. Norrdalselvas betydning som lakseelv er kjent langt utover kommunegrensene, og selv om mye av laksen er liten er elva et attraktivt mål for sportsfiskere.

Som konklusjon kan en si at området har regional betydning for friluftslivet. Dette særlig ut fra Norrdalens verdi for utøvelse av jakt og fiske.

4.3 VILT

Det finnes ett viktig våtmarksområde for ender og vadefugl, Momyrvatnet - Momyran. Ellers finnes viktige storfuglområder og vinterbeiteområder for elg i området Tørresengåsen - Litlheia - Kringlestolen og sørover. Det er gode rypeområder i størstedelen av nedslagsfeltet. Det er påvist flere hekkende havørnpar i området.

4.4 FISK

Vassdraget er lakseførende 15 km. I gjennomsnitt de siste 20 år er fisket 1,5 tonn laks, men dette varierer i sterk grad etter vannføringen.

Elva har et stort potensiale for produksjon av laks og sjørret. Mulighetene for fiskeutøvelse er meget gode.

Vassdraget må regnes som lite kulturpåvirket og dets referanseverdi må sies å være stor. Både produksjonsverdien og bruksverdien kan betegnes som betydelig.

